

Na Vánoce v nebíčku
anděl ladí harfičku,
by andělci všichni malí
Jezulátku zazpívali.

„Veselé vánoční hody,
cukrovíčko, jahody,“
kazil to všem anděl malý,
Antonín ho nazývali.

F. P. 24

Čerti také slavit chtějí,
proto pilně vyrábějí
z uhlí dřevěného
františka voňavého.

Na štědrý den, panečku,
v nebi, ba i v domečku
kousek pekla zavoní,
než andělci ke koncertu zvonečkem si zazvoní.

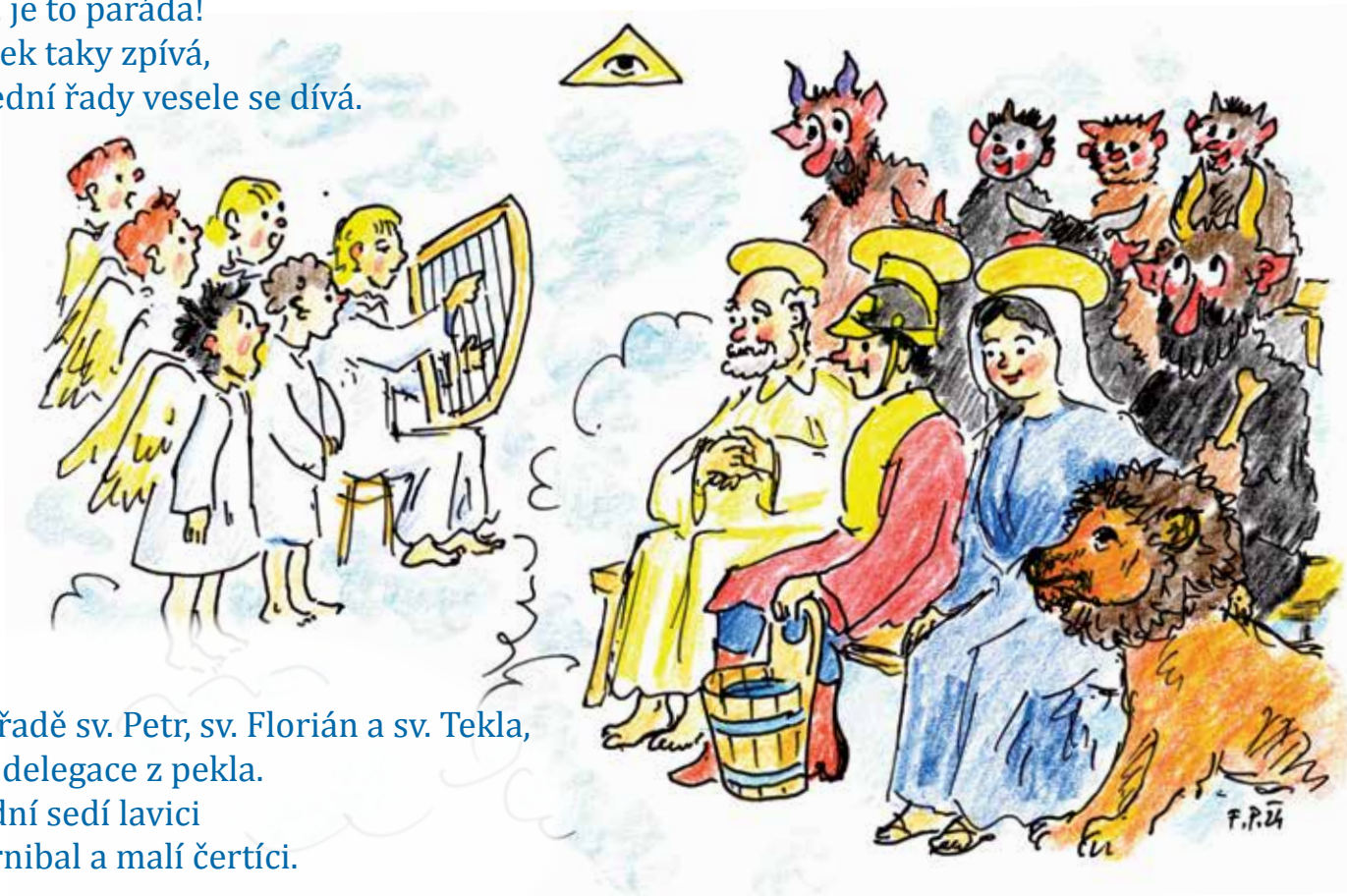

Antonínek pláče: „Běda,
podvedli mě čerti teda!
Nebojím se černé chásky,
letím zpátky, bez nadsázky.“

„Neleť nikam, počkej chvíli,
vždyť jsi dobře došel k cíli.
Jsi to ale popleta.
František je purpura – právě tahleta.“

V nebíčku se pořádá
koncert, je to paráda!
Antonínek taky zpívá,
do poslední řady vesele se dívá.

V první řadě sv. Petr, sv. Florián a sv. Tekla,
v druhé delegace z pekla.
V poslední sedí lavici
čert Hornibal a malí čertíci.

Zazvonil zvonec a pohádka je konec!

O andílku Antonínovi

Napsala: Žofie Zejdová

Ilustrace: František Procházka

Vydal: Literární klub Petra Bezruče Frýdek-Místek, z.s.

Grafická úprava: Zdenka Veselá

Tisk: Tiskárna ARKA

© 2024

ISBN 978-80-7537-198-0

9 788075 371980